

S/N To be assigned

PATENT

IN THE UNITED STATES PATENT AND TRADEMARK OFFICE

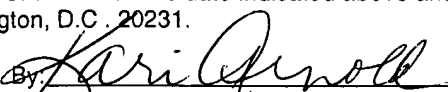
Applicant: Oksanen Serial No.: To be assigned
Filed: CONCURRENT HEREWITH Docket No.: 796.417USW1
Title: METHOD FOR RECOVERING A DATABASE PROVIDED WITH DISK
BACK-UP

CERTIFICATE UNDER 37 CFR 1.10

'Express Mail' mailing label number: EL887039171US

Date of Deposit: December 10, 2001

I hereby certify that this correspondence is being deposited with the United States Postal Service 'Express Mail Post Office To Addressee' service under 37 CFR 1.10 on the date indicated above and is addressed to the Assistant Commissioner for Patents, Washington, D.C. 20231.

By:
Name: Kari Arnold

SUBMISSION OF PRIORITY DOCUMENT

Box Patent Application
Assistant Commissioner for Patents
Washington, D.C. 20231

Dear Sir:

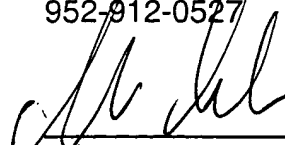
Enclosed is a certified copy of Finnish application, Serial Number 991336, filed
10 June 1999, the priority of which is claimed under 35 U.S.C. §119.

Respectfully submitted,

Altera Law Group, LLC
6500 City West Parkway – Suite 100
Minneapolis, MN 55344-7701
952-912-0527

Date: December 10, 2001

By:

Michael B. Lasky
Reg. No. 29,555
MBL/blj

PATENTTI- JA REKISTERIHALLITUS
NATIONAL BOARD OF PATENTS AND REGISTRATION

Helsinki 23.10.2001

ETUOIKEUSTODISTUS
PRIORITY DOCUMENT

Hakija
Applicant **Nokia Telecommunications Oy**
Helsinki

Patenttihakemus nro
Patent application no **991336**

Tekemispäivä
Filing date **10.06.1999**

Kansainvälinen luokka
International class **G06F 11/14**

Keksinnön nimitys
Title of invention

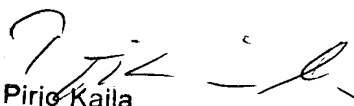
"Menetelmä levyvarmennetun tietokannan elvyttämiseksi"

Hakijan nimi on hakemusdiaariin 30.01.2000 tehdyn nimenmuutoksen jälkeen **Nokia Networks Oy**.

The application has according to an entry made in the register of patent applications on 30.01.2000 with the name changed into **Nokia Networks Oy**.

Täten todistetaan, että oheiset asiakirjat ovat tarkkoja jäljennöksiä patentti- ja rekisterihallitukselle alkuaan annetuista selityksestä, patenttivaatimuksista, tiivistelmästä ja piirustuksista.

This is to certify that the annexed documents are true copies of the description, claims, abstract and drawings originally filed with the Finnish Patent Office.

Pirjo Kaila
Tutkimussihteeri

Maksu 300,- mk
Fee 300,- FIM

Maksu perustuu kauppa- ja teollisuusministeriön antamaan asetukseen 1782/1995 Patentti- ja rekisterihallituksen maksullisista suoritteista muutoksineen.

The fee is based on the Decree with amendments of the Ministry of Trade and Industry No. 1782/1995 concerning the chargeable services of the National Board of Patents and Registration of Finland.

Osoite: Arkadiankatu 6 A Puhelin: 09 6939 500 Telefax: 09 6939 5328
P.O.Box 1160 Telephone: + 358 9 6939 500 Telefax: + 358 9 6939 5328
FIN-00101 Helsinki, FINLAND

Menetelmä levyvarmennetun tietokannan elvyttämiseksi

Keksinnön ala

Keksintö liittyy yleisesti levyvarmennettuun muistiin, jossa suoritetaan roskankeruuta. Tarkemmin sanottuna, keksintö koskee menetelmää, jonka avulla funktionaalinen keskusmuistitietokanta, jossa suoritetaan roskankeruuta, saadaan toipumaan vikatilanteen, esim. sähkökatkoksen jälkeen. Funktionaalisuudella tarkoitetaan tässä yhteydessä sitä, että muistia käyttävä sovellus ei saa tehdä muutoksia suoraan tietoon, vaan talletetusta tiedosta on ensin otettava kopio, johon muutos tehdään (muutosta ei tehdä suoraan olemassa olevaan tietoon). Tällaista päivitysmenettelyä kutsutaan myös nimellä "copy-on-write". Keksinnön mukaista menetelmää voidaan käyttää useissa erilaisissa tietokantaympäristöissä, erityisesti sellaisissa, joissa varmennus ja reaaliaikaisuus ovat tärkeitä tekijöitä. Esimerkki tällaisesta on puhelinkeskuksessa oleva tietokanta, joka sisältää tietoliikenneverkon toimintaan liittyvää dataa.

Keksinnön tausta

Sovellusohjelman käyttöön dynaamisesti allokoitua muistialkiot muuttuvat yleensä, sovellusohjelman toiminnan johdosta, ajan myötä sellaisiksi, että ne eivät ole enää sovellusohjelman saavutettavissa. Muistialkio katsotaan roskaksi (garbage), jos sovellusohjelma ei enää saavuta sitä minkäänlaista reittiä pitkin. Roskankeruulla (garbage collection) tarkoitetaan sellaista automaattista järjestelmää, jonka avulla vapautetaan tällaisten muistialkioiden viemä muistitila uudelleen sovellusohjelman käyttöön. Roskankerääjän on siis erotettava roskat elossa olevien (live) muistialkioiden joukosta. Viimemainituilla tarkoitetaan sellaisia muistialkioita, jotka ovat vielä sovellusohjelman saavutettavissa ja joita sovellusohjelma tulee mahdollisesti vielä käyttämään. Roskankerääjät määrittelevät elossa olevat muistialkiot tyypillisesti siten, että ne ovat niitä muistialkioita, jotka ovat saavutettavissa muistin juurijoukosta (root set) seuraamalla muistiin talletettuja osoittimia. Juurijoukolla tarkoitetaan sellaista dataa, joka on välittömästi ohjelman käytettävissä, minkäänlaista osoitin-ketjua seuraamatta.

Roskankeruu lisää ohjelmien luotettavuutta, sillä sen avulla pystytään muun muassa eliminoimaan muistinhallintavirheitä.

Kopioivassa roskankeruussa ei itse asiassa kerätä roskia, vaan elossa olevat muistialkiot siirretään (kopioidaan) niiden sijaintialueelta uudelle muistialueelle, joka on yleensä yhtenäinen (contiguous). Alkuperäinen muisti-
 5 ko. alueella elossa olleet muistialkiot on siirretty muualle. Kopioivia roskankeruumenetelmiä pidetään yleisesti ottaen varsin tehokkaina. Niiden eräs tärkeä etu on se, että ne ovat kompaktoivia, jolloin muistin sirpaloituminen (fragmen-
 toituminen) voidaan estää.

Nykyisin yleinen suuntaus on käyttää sukupolvittain tapahtuvaa
 10 roskankeruuta. Tällaisessa järjestelmässä jaetaan muisti useisiin alueisiin iän mukaan (sukupolvet) ja suoritetaan keruu nuoremmissa sukupolvissa useammin kuin vanhemmissa sukupolvissa, koska nuoremmissa sukupolvissa muistialkiot muuttuvat roskaksi todennäköisemmin (nopeammin) kuin vanhoissa sukupolvissa. Näin ollen nuorempien sukupolvien keruun avulla saadaan
 15 muistia vapautettua tehokkaammin (samaa työmäärää kohti enemmän vapautettua muistia). Ei-sukupolvittaisten kopioivien roskankeruumenetelmien periaatteellisena epäkohtana on myös se, että samoja muistialkioita joudutaan kopioimaan uudelleen jokaisella keräyskerralla, koska osa muistialkioista säilyy elossa keräyskerrasta toiseen. Tällöin osa roskankerääjän ajasta kuluu siihen,
 20 että se kopioi toistuvasti samoja muistialkioita. Sukupolvittain tapahtuvalla roskankeruulla voidaan välttää myös suuri osa tällaisesta toistuvasta kopioinnista.

Esillä oleva keksintö liittyy tällaiseen sukupolvittain tapahtuvaan roskankeruuseen keskusmuistitietokannassa, joka on lisäksi toipuva (re-
 25 coverable). Keskusmuistitietokannalla, tai lyhyesti tietokannalla, tarkoitetaan tässä yhteydessä tiettyä keskusmuistialuetta, joka on yleensä yhtenäinen. Toipuminen tarkoittaa puolestaan sitä, että keskusmuistissa olevaa dataa kirjoitetaan myös levymuistiin, jolloin vikatilanteen, esim. sähkökatkoksen seurauksena voidaan rekonstruoida vikatilanteen hetkellä keskusmuistissa
 30 vallinnut tilanne levymuistiin talletetun datan avulla.

Keksinnön mukainen menetelmä on tarkoitettu erityisesti sellaisille sovelluksille, joissa reaaliaikaisuus ja varmuus ovat tärkeitä ominaisuuksia. Kuten edellä mainittiin, erään sovellusalueen muodostavat tietoliikenneverkon verkkoelementit. Esim. puhelinkeskuksissa on pystyttävä suorittamaan ros-
 35 kankeruu mahdollisimman tehokkaasti niin, että se ei aiheuta ylimääraistä

viivettä olemassa oleville yhteyksille tai käynnissä oleville yhteydenmuodotusprosesseille.

Tunnetuissa levyvarmennetuissa järjestelmissä ylläpidetään levyvarmennettuina ns. muistojoukkoja (remembered sets) ja mahdollisesti vielä lukuisia muitakin apurakenteita mahdollisen vikatilanteen varalta, jotta tietokanta voitaisiin rekonstruoida vikatilanteen jälkeen. Tällaisissa järjestelmissä on roskankeruusta aiheutuva levykirjoituksen määrä erittäin suuri. Toipumisen yhteydessä esim. lokeihin talletetut muistojoukot ja muut apurakenteet käydään läpi ja päivitetään muun tietokannan tila vikatilannetta edeltävää vastaavaksi. Tällaisten tunnettujen järjestelmien epäkohtana on myös se, varmennuksesta aiheutuva datamäärä on suuri verrattuna hyötydatan käytössä olevaan muistikapasiteettiin.

Mahdollisimman suurta reaaliaikaisuutta vaativissa levyvarmennetuissa järjestelmissä eräs huomattava ongelma on siis se, kuinka varmennuksesta johtuva levyliikenne (lähinnä levyille tapahtuva kirjoitus) tulisi hoitaa niin, että siitä aiheutuu mahdollisimman vähän viivettä järjestelmän muuhun toimintaan. Varmennuksen kannalta olisi luonnollisestikin suotavaa, jos keskusmuistissa tapahtuvat muutokset voitaisiin viedä heti levyille, mutta järjestelmän tehokkuuden kannalta tämä ei ole mahdollista, sillä käytännössä levyliikenne kasvaisi aivan liian suureksi ja hidastaisi liiaksi järjestelmän muuta toimintaa. Järjestelmän tehokkuuden kannalta ovat erityisesti usein esiintyvät pienet muutokset ongelmallisia, sillä levymuistin toiminta hidastuu huomattavasti, jos kirjoituspäätä joudutaan toistuvasti siirtelemään paikasta toiseen. Levymuistiin olisikin pyrittävä kirjoittamaan kerralla mahdollisimman paljon peräkkäistä dataa. Levyliikenteen optimoimiseksi on siis kiinnitettävä huomiota paitsi levyliikenteen määrään, myös siihen, että levyille tapahtuvat kirjoitukset pystytään suorittamaan mahdollisimman yhtenäisinä sekä pitämään kirjoituskerrat vähäisinä.

Ongelmana on siis se, miten roskankeruuta tulisi suorittaa, jotta suuri keskusmuistialue saataisiin levyvarmennettua niin, että järjestelmän suorituskyky pysyy mahdollisimman hyvänä.

Keksinnön yhteenveto

Keksinnön tarkoituksena on saada aikaan ratkaisu edellä kuvattuun ongelmaan. Tämä päämäärä saavutetaan menetelmällä, joka on määritelty itsenäisessä patenttivaatimuksessa.

Keksinnön mukaisessa menetelmässä tietokantaan liitettävät uudet solut sijoitetaan aluksi ns. ensimmäiseen sukupolveen, joka on muuhun tietokantaan nähden erillinen muistin osa. Ajoittain, tai kun ensimmäiselle sukupolvelle varattu muistitila ehtyy, ensimmäinen sukupolvi kerätään nuorimmaksi sukupolveksi ns. kypsien sukupolvien (mature generation) alueelle. Ajatuksena on pitää levyllä kunkin (kypsän) sukupolviversion lisäksi kyseisen sukupolven edellistä versiota ja käyttää sitä hyväksi toipumisessa niin, että viimeisin versio saadaan päivitettyä oikeaksi. Toipuminen toteutetaan mainittujen versioiden avulla (a) rekonstruoimalla mainitun edellisen levyllä talletetun version muistojoukko, joka osoittaa ne osoittimet, joista on viittauksia kyseiseen sukupolveen ja (b) muuttamalla muistojoukon osoittamat osoittimet osoittamaan mainitun viimeisimmän version muistisoluihin. Levyllä ei tarvitse lainkaan kirjoittaa sellaisia muutoksia, jotka roskankeruun edetessä muuttavat ko. sukupolvesta (viimeisimmästä versiosta) muihin sukupolviin olevia viittauksia. Keksinnössä käytetään siis hyväksi sellaista dataa (edellistä sukupolviversiota), joka joudutaan joka tapauksessa kirjoittamaan levyllä, niin, että viimeisin versio voidaan jättää vanhentuneeksi ja tällä tavoin vähentää levyllä tapahtuvaa kirjoitusta.

Keksinnön mukainen ratkaisu mahdollistaa siis varmennuksen takia suoritettavien levykirjoitusten oleellisen vähentämisen, jolloin tietokannan toiminta saadaan oleellisesti aikaisempaa nopeammaksi.

Keksinnön mukaisen ratkaisun ansiosta saadaan myös varsinaiselle hyötydatalle jäävä muistitila entistä oleellisesti suuremmaksi, koska muistojoukkoja ei tarvitse lainkaan tallettaa levyllä. Keskusmuistissakin tarvitaan muistojoukkoja vain keräämättömissä kypsissä sukupolvissa.

25

Kuvioluettelo

Seuraavassa keksintöä ja sen edullisia toteutustapoja kuvataan tarkemmin viitaten kuvioiden 1-8c mukaisiin esimerkkeihin oheisissa piirustuksissa, joissa

30

kuvio 1 on lohkokaavio, joka havainnollistaa keksinnön mukaisen järjestelmän osia,

kuvio 2 havainnollistaa keskusmuistin kokoonpanoa,

kuvio 3 on vuokaavio, joka havainnollistaa keksinnön mukaisen järjestelmän toimintaa,

35

kuviot 4a ja 4b havainnollistavat kuviossa 3 esitettyjä menetelmävaiheita,

kuviot 5a...5f havainnollistavat ensimmäisen sukupolven keruun eri vaiheita, kuvioissa 6a...6e havainnollistavat kypsien sukupolvien keruun eri vaiheita, kuvio 7 on esimerkki keskusmuistin ja levymuistin välisestä erosta vikatilanteessa, ja

- 5 kuviot 8a...8c havainnollistavat keksinnön mukaisia vaiheita oikean tietokantakuvan rekonstruoinniseksi.

Keksinnön yksityiskohtainen kuvaus

- 10 Kuviossa 1 on esitetty keksinnön mukaisen menetelmän toteutusympäristöä. Esim. puhelinkeskuksessa EX on levyvarmennettu keskusmuistitietokanta CB, jota hallitaan keksinnön mukaisella muistinhallintajärjestelmällä MMS. Muistinhallintajärjestelmä kommunikoi käyttöjärjestelmän OS välityksellä laitteistotason olioiden (levymuistin DM ja keskusmuistin RAM) kanssa. Sovelluksiksi tai sovellusohjelmiksi (APP) kutsutaan tässä yhteydessä
- 15 kaikkia niitä kerroksia, jotka ovat muistinhallintajärjestelmän yläpuolella, sillä ne voidaan katsoa muistinhallintajärjestelmän kannalta sovelluksiksi. Näihin kerroksiin voi varsinaisen sovelluksen lisäksi kuulua esim. hakurakenteita (index structures). Esillä oleva keksintö ei koske näitä kerroksia, eikä sen toteutus riipu näiden kerrosten toteutuksesta.

- 20 Kuten edellä mainittiin, (keskusmuisti)tietokannalla tarkoitetaan tässä yhteydessä yhtenäistä keskusmuistialuetta. Kuviossa 2 on havainnollistettu keskusmuistin kokoonpanoa. Tietokanta koostuu juurilohkosta, ensimmäisestä sukupolvesta (1 kpl) sekä kypsistä sukupolvista, joita on vaihteleva määrä tilanteesta riippuen. Suuressa tietokannassa voi olla tuhansia kypsiä sukupolvia, kun taas tyhjässä tietokannassa ei välttämättä ole vielä yhtään kypsää
- 25 sukupolvea. Jokainen kypsä sukupolvi muodostuu yhdestä tai useammasta sivusta P. Vaikka kuviossa on esitetty yhden sukupolven sivut peräkkäin, ovat yhden sukupolven sivut käytännössä peräkkäin vain alussa, kun tietokanta on nuori ja hajaantuneina kypsien sukupolvien muistialueella sen jälkeen, kun roskankeruuta on suoritettu tarpeeksi kauan. Kirjoituspyynnöt ovat sivukohtaisia, joten käytännössä levyille kirjoitetaan yksi tai useampi sivu kerrallaan. Sivut ja ensimmäinen sukupolvi sisältävät soluja C, joka on pienin mahdollinen muistin varausyksikkö (kuviossa on selvyiden vuoksi esitetty vain yksi solu). Tietokanta koostuu siis iän mukaan järjestetyistä, vaihtelevan kokoisista sukupolvista. Sukupolvien koko vaihtelee tyypillisesti muutamasta sadasta kilotavusta useisiin megatavuihin, sivut ovat kooltaan tyypillisesti noin 64 kilotavua
- 30
- 35

ja solut puolestaan muutamasta sanasta muutamiin kymmeniin sanoihin. Juurilohkossa on tyypillisesti jokin vakiomäärä sanoja, esim. 128 sanaa. Sovellusohjelma muodostaa kaikki muut tietorakenteet soluista. Solujen sisältämä data riippuu sovellusohjelmasta ja voi olla minkä tahansa tyyppistä dataa.

- 5 Roskankerääjän on kuitenkin oltava tietoinen siitä, mitkä sanat solussa ovat osoittimia ja mitkä eivät ja lisäksi siitä, minkä kokoinen solu on.

- Kuva 3 on vuokaavio, joka havainnollistaa kuvion 1 mukaisen järjestelmän toimintaa. Sovellusohjelma suorittaa omia tehtäviään ja kun se tarvitsee lisää muistia, se pyytää muistinhallintajärjestelmää allokoimaan
- 10 muistia käyttöönsä (vaihe 31). Muistinhallintajärjestelmä antaa sovelluksen käyttöön muistia ensimmäisen sukupolven alueelta. Tämä toiminta jatkuu niin kauan kunnes ensimmäinen sukupolvi on täynnä tai sen täyttöaste ylittää tietyn raja-arvon. Tämän jälkeen muistinhallintajärjestelmä kerää ensimmäisen sukupolven (vaihe 33). Keräys voi lähteä käyntiin myös tietyin väliajoin, esim.
- 15 kun vaiheessa 32 on havaittu, että ajastin on lauennut. Ensimmäisen sukupolven keräys käsittää seuraavat toimenpiteet. Aluksi muistinhallintajärjestelmä luo uuden kypsän sukupolven, minkä jälkeen se kopio tähän uuteen kypsään sukupolveen ensimmäisestä sukupolvesta ne solut, jotka ovat vielä elossa. Ne osoittimet, jotka olivat juurilohkosta kerättyihin soluihin on päivitettävä osoittamaan solujen uuteen sijaintipaikkaan uudessa kypsässä sukupolvessa. Lo-
- 20 puksi uusi kypsä sukupolvi on kirjoitettava levyille. Kuvioissa 4a ja 4b on havainnollistettu keräysvaihetta esittämällä neljä solua C1...C4. Keräyksen alkaessa solut ovat ensimmäisessä sukupolvessa (kuvio 4a). Soluista kopioidaan uuteen kypsään sukupolveen ne, jotka eivät ole roskia (C1, C3 ja C4).
- 25 Juurilohkosta ensimmäisen sukupolven soluihin olevat osoittimet päivitetään osoittamaan ko. solujen uusiin sijaintikohtiin. Kerätty data (uusi kypsä sukupolvi) varmennetaan kirjoittamalla se levyille (nuoli A1). Kun nämä uudet sivut, jotka otettiin käyttöön kypsien sukupolvien alueesta on kirjoitettu levyille, kirjoitetaan myös juurilohko levyille (vaihe 34b ja nuoli A2) määrättyyn sijaintikoh-
- 30 taan. Juurilohko on pakko kirjoittaa levyille vasta ko. sivujen jälkeen, koska päinvastaisessa tapauksessa saattaisi käydä niin, että vian esiintyessä heti juurilohkon kirjoituksen jälkeen levyllä oleva juurilohko viittaisi sellaiseen dataan, jota ei ole olemassa. Lisäksi juurilohko on edullista kirjoittaa levyille kah-
- 35 hyvin toteutettavissa juurilohkon pienuuden vuoksi. Lopuksi tyhjennetään

ensimmäinen sukupolvi, jolloin siitä voidaan taas allokoida muistia sovelluksen käyttöön.

Jos tämän jälkeen syntyy vikatilanne, esim. sähkökatkos, voidaan äsken kirjoitettu data ja kypsissä sukupolvissa oleva vanhempi data kirjoittaa takaisin levyltä.

Vähitellen myös kypsien sukupolvien alue täyttyy ja osa siellä olevista soluista muuttuu roskiksi. Tämän takia testataan vaiheessa 35, tarvitaanko roskankeruuta kypsien sukupolvien alueelta. Mikäli roskia ei tarvitse kerätä, palautetaan ohjaus sovellukselle (palataan vaiheeseen 31). Muussa tapauksessa suoritetaan roskankeruuta kypsien sukupolvien alueelta (vaihe 36). Kun tätä keruuta on suoritettu, palautetaan ohjaus taas sovellukselle. Käytännössä roskia on kerättävä kypsien sukupolvien alueelta vähitellen pienissä erissä, koska kypsien sukupolvien alue on niin iso, että koko alueen keruu kerralla veisi liikaa aikaa ja aiheuttaisi viivettä järjestelmän muuhun toimintaan. Myös kypsät sukupolvet kirjoitetaan levyille sen jälkeen, kun niistä on kerätty roskat. Tämä levykirjoitus voi tapahtua kokonaan kuvion vaiheessa 36 tai se voi jatkua vielä sen jälkeen, kun ohjaus on palautettu sovellukselle, kuitenkin päättyen ennen seuraavan juurilohkon kirjoitusta. Tämän takia järjestelmä voi odottaa ennen juurilohkon kirjoitusta, että kaikki aikaisemmat levykirjoitukset ovat valmiit (vaihe 34a). Kypsät sukupolvet kerätään nuoremmista vanhempiin sukupolviin päin.

Kuten vuokaaviosta havaitaan, keksinnön mukaisessa menetelmässä roskankeruu tapahtuu ns. stop©-periaatteen mukaisesti eli siten, että lisämuistitilan saamiseksi sovellus pysähtyy ja kopioiva roskankeruu käynnistyy. Perinteisestä stop©-menetelmästä poiketen esillä olevassa keksinnössä ei kuitenkaan tarvita kaksinkertaista muistitilaa muiden kuin kulloinkin keruun kohteena olevan sukupolven osalta. Juurilohkossa ja kypsien sukupolvien alueella oleva data on levyvarmennettu, kulloinkin ensimmäisessä sukupolvessa olevaa dataa ei sen sijaan ole varmennettu (käytännössä ensimmäisen sukupolven keruu tapahtuu esim. 2...10 kertaa sekunnissa).

Kuvioissa 5a...5f on havainnollistettu tarkemmin ensimmäisen sukupolven keruun eri vaiheita. Selvyiden vuoksi kuvioissa on esitetty vain soluja ja sivut on jätetty esittämättä. Kuten edellä mainittiin, kypsien sukupolvien alue koostuu todellisuudessa sivuista, joita otetaan käyttöön tarpeen mukaan. Solut on esitetty suorakulmioina, jotka on numeroitu yhdestä neljään. Juurilohkosta on tässä tapauksessa osoittimet soluun 1 ja soluun 4. Lisäksi

kuvioissa on esitetty aputietorakenteena toimiva kopiopino CS, johon on talletettu sellaisten osoittimien osoitteet, jotka osoittavat soluihin, joita ei ole vielä kopioitu.

Kuviossa 5a on esitetty oletettu alkutilanne, jossa kaikki solut ovat
 5 ensimmäisessä sukupolvessa ja kopiopino on tyhjä. Keruu alkaa siten, että juurilohko käydään ensin läpi ja kopioidaan kypsien sukupolvien alueelle ne solut, joihin juurilohkosta (ei esitetty) osoitetaan suoraan. Tässä tapauksessa kopioidaan siis solut 1 ja 4. Samalla kirjoitetaan näiden solujen vanhaan kohtaan osoitin osoittamaan, mihin kohtaan solu siirrettiin. Näistä osoittimista
 10 käytetään englanninkielistä termiä "forward pointer" ja ne ovat siis osoittimia solun vanhasta sijaintipaikasta solun uuteen sijaintipaikkaan. Forward-osoittimia on kuvioissa merkitty katkoviivoilla. Lisäksi juuriosoitimet (vinot nuolet) muutetaan osoittamaan solujen uuteen sijaintiin. Samalla kun solut kopioidaan, tutkitaan niiden sisältämät osoittimet ja (kopioiduissa) soluissa olevien
 15 osoittimien osoitteet kirjoitetaan kopiopinoon. Tässä tapauksessa havaitaan ensinnäkin, että solussa 1 on osoitin soluun 2. Tällöin kopiopinoon talletetaan osoitin siihen kohtaan solua 1, jossa on osoitin soluun 2 (pinon alimmainen alkio kuviossa 5b). Vastaavasti havaitaan, että solussa 4 on osoitin soluun 3, jolloin kopiopinoon talletetaan osoitin siihen kohtaan solua 4, josta on osoitin
 20 soluun 3 (pinon ylimmäinen alkio kuviossa 5b). Näin ollaan kuvion 5b mukaisessa tilanteessa.

Tämän jälkeen käydään kopiopinoa läpi ylhäältä alkaen kunnes pino on tyhjä. Aluksi pinosta luetaan siis osoitin solun 4 tiettyyn kohtaan. Tästä kohdasta löydetään osoitin soluun 3, joka kopioidaan ensimmäisestä sukupolvesta kypsiin sukupolviin. Solun 4 sisältämä osoitin asetetaan osoittamaan solun 3 uuteen sijaintikohtaan ja solun 3 vanhaan sijaintikohtaan kirjoitetaan
 25 osoitin osoittamaan uuteen sijaintikohtaan (forward pointer). Näin on päästy kuvion 5c esittämään tilanteeseen. Tämän jälkeen luetaan kopiopinosta osoitin solun 1 tiettyyn kohtaan. Tästä kohdasta löydetään osoitin soluun 2, joka kopioidaan ensimmäisestä sukupolvesta kypsiin sukupolviin. Solun 1 sisältämä osoitin asetetaan osoittamaan solun 2 uuteen sijaintikohtaan ja solun 2 vanhaan sijaintikohtaan kirjoitetaan osoitin osoittamaan uuteen sijaintikohtaan
 30 (forward pointer). Samalla kun solu 2 kopioitiin, havaittiin, että solu sisältää osoittimen soluun 3. Tällöin kopiopinoon lisätään osoitin siihen kohtaan solua 2, josta on osoitin soluun 3. Kopiopino ehti siis olla hetken aikaa tyhjä, mutta
 35

koska kopioitavassa solussa 2 oli osoitin, kirjoitettiin ko. osoittimen osoite kopiopinoon. Näin on päästy kuvion 5d esittämään tilanteeseen.

Tämän jälkeen luetaan taas kopiopino tyhjäksi. Näin edetään solun 2 kautta soluun 3, jolloin solussa jo olevan forward-osoittimen perusteella huomataan, että solu 3 on jo kopioitu kypsiin sukupolviin. Seuraamalla forward-osoitinta päästään solun 3 uuteen sijaintikohtaan, jolloin voidaan muuttaa solusta 2 oleva osoitin solun 3 uuteen sijaintikohtaan. Näin on päästy kuvion 5e esittämään tilanteeseen, jossa kaikki ensimmäisessä sukupolvessa olleet solut on kopioitu kypsiin sukupolviin ja lisäksi kopiopino on tyhjä. Tämän jälkeen voidaan kirjoittaa kypsien sukupolvien uudet sivut (solut 1...4) (ja juurilohko) levyille sekä vapauttaa ensimmäinen sukupolvi uudelleen käyttöön. Näin ollaan kuvion 5f lopputilanteessa, jossa elossa olevat solut on siirretty kypsien sukupolvien alueelle, ne on kirjoitettu levyille (ei esitetty) ja ensimmäinen sukupolvi on vapautettu. Keruuprosessissa tarkastetaan siis ennen kopiointia, onko solusta forward-osoitin ja kopiointi suoritetaan vain jos ko. osoitinta ei ole.

Kun kypsien sukupolvien alueelta otetaan käyttöön uusia sivuja, täyttyy ko. alue vähitellen ja lisäksi alueella olevat solut muuttuvat vähitellen roskiksi. Tämän vuoksi on jossain vaiheessa suoritettava roskien keruuta myös kypsien sukupolvien alueelta. Kuvioissa 6a...6e on havainnollistettu roskankeruuta kypsien sukupolvien alueelta. Kuvioissa on kirjaimilla A...G merkityillä suorakulmioilla esitetty eri sukupolvia. Kerättävät sukupolvet ovat A...D, joista A on vanhin ja D nuorin sukupolvi. Sukupolvien sisällä olevilla, numeroilla 1...8 merkityillä laatikoilla on puolestaan merkitty soluja. Nuolilla on esitetty osoittimia, kuten aiemminkin.

Kuviossa 6a on esitetty oletettu alkutilanne (keskusmuistissa). Tässä tapauksessa juurilohkosta on osoittimet soluihin 5 ja 6. Kuten kuviosta havaitaan, solu 3 on roskaa. Kun kypsien sukupolvien roskankeruu alkaa, merkitään ne sukupolvet (A...D), jotka aiotaan kerätä. Oletetaan, että tässä vaiheessa ollaan kuvion 3 vaiheessa 31, jossa muistinhallintajärjestelmä allokoii sovelluksen käyttöön muistia niin kauan, että ensimmäinen sukupolvi tulee täyteen. Kun täyteen tullut ensimmäinen sukupolvi kerätään, päästään kuvion 6b mukaiseen tilanteeseen, jossa kypsien sukupolvien alueella on lisäksi uusi sukupolvi E, joka sisältää tässä yksinkertaistetussa esimerkkitapauksessa solun 7, johon on osoitin juurilohkosta ja josta on osoitin sukupolven D soluun 6. Ensimmäisen sukupolven keruun yhteydessä havaittiin, että kerätyissä soluissa (solu 7) oli osoitin soluun, joka on sellaisessa sukupolves-

sa, joka on merkitty kerättäväksi. Kun tällainen osoitin havaitaan, kirjoitetaan viitatus sukupolven muistojoukkoon (remembered set) ko. osoittimen osoite. Muistojoukkoja on kuvioissa merkitty viitemerkillä RS. Muistojoukko on jokin järjestetty joukko, esim. lista, joka sisältää kahden objektijoukon (sukupolven) väliset viittaukset. Muistojoukkoja käytetään tällä tavoin sukupolvikohtaisesti ilmoittamaan nuoremmista sukupolvista olevat viittaukset kyseiseen sukupolveen.

Tämän jälkeen kerätään ensiksi kypsä sukupolvi D. Tätä varten aloitetaan sukupolvi D', johon kerätään sukupolven D elossa olevat muistisolut (kuvioissa on viitemerkin perässä olevalla pilkulla osoitettu sitä, että kysymyksessä on kopio). Keruu aloitetaan käymällä läpi sukupolven D muistojoukko. Tässä muistojoukossa on nyt viittaus solussa 7 olevaan osoittimeen (vrt. kuvio 6b), jolloin lukemalla ko. osoitin päästään soluun 6. Näin kopioidaan sukupolveen D' aluksi solu 6 (jolloin sukupolvessa D' on aluksi solu 6'). Osoitin solusta 7 vaihdetaan tämän jälkeen osoittamaan soluun 6'. Lisäksi solusta 6 asetetaan forward-osoitin soluun 6' (forward-osoittimia ei ole esitetty kuvioissa). Kun solu 6 kopioitiin soluksi 6', havaittiin lisäksi, että solusta 6' on osoitin soluun (solu 4), joka on sellaisessa sukupolvessa, jota ei ole vielä kerätty, mutta joka on merkitty kerättäväksi. Tällöin lisätään kyseisen sukupolven muistojoukkoon solussa 6' olevan osoittimen osoite.

Kun sukupolven D muistojoukko on käyty läpi, käydään läpi juurilohko. Juurilohkosta havaitaan olevan osoitin soluun 5, jolloin solu 5 kopioidaan soluksi 5' sukupolveen D' ja juurilohkosta oleva osoitin muutetaan osoittamaan soluun 5' (ja asetetaan forward-osoitin osoittamaan solusta 5 soluun 5'). Kopioitaessa solu 5 havaittiin taas, että solusta 5' on osoitin soluun (solu 4), joka sellaisessa sukupolvessa, jota ei ole vielä kerätty, mutta joka on merkitty kerättäväksi. Tällöin lisätään kyseisen sukupolven muistojoukkoon solussa 5' olevan osoittimen osoite.

Koska kopiopino (ei esitetty) on tässä vaiheessa tyhjä, sukupolven D ei ole soluja, joihin viitataan soluista 5 tai 6. Tämän jälkeen kirjoitetaan sukupolvi D' levyille ja vapautetaan edellinen sukupolvi D keskusmuistista, mutta ei vielä levyiltä. Näin on päästy kuvion 6c esittämään tilanteeseen, jossa voitaisiin antaa sovelluksen jatkaa työtään. Muistojoukkoja ei talleteta lainkaan levyille, sillä toipumisprosessi osaa päätellä ne itse, kuten jäljempänä kuvataan.

Oletetaan tässä vaiheessa kuitenkin, että vapaita sivuja tarvitaan edelleen lisää, joten tämän jälkeen kerätään vielä toinen kypsä sukupolvi C sukupolveksi C' ennen kuin taas palautetaan ohjaus sovellusohjelmalle. Ensin käydään taas läpi kerättävän sukupolven muistojoukko. Tällöin päästään
 5 soluun 4, joka kopioidaan soluksi 4' sukupolveen C' ja asetetaan forward-osoitin, jolloin solun 4 uudelleenkopiointi estyy, kun soluun 4 edetään toisen kerran sukupolven C muistojoukosta. Osoittimet soluista 6' ja 5' muutetaan osoittamaan soluun 4'. Kun solu 4 kopioitiin, havaittiin, että solussa 4' on osoitin soluun (solu 2), joka sellaisessa sukupolvessa (B), jota ei ole vielä
 10 kerätty, mutta joka on merkitty kerättäväksi. Tällöin lisätään kyseisen sukupolven muistojoukkoon solussa 4' olevan osoittimen osoite.

Koska kopiointipino on nyt tyhjä (yksittäisen sukupolven keruu jatkuu kunnes kopiointipino on tyhjä), tämän jälkeen voidaan kirjoittaa sukupolvi C' levyille ja vapauttaa sukupolvi C keskusmuistista, mutta ei vielä levyiltä. Näin
 15 on saatu kerättyä kaksi kypsää sukupolvea. Oletetaan, että vapaita sivuja ei tarvita enempää, joten ohjaus voidaan nyt palauttaa sovellusohjelmalle. Kun ensimmäinen sukupolvi tulee täyteen, se kerätään uudeksi kypsäksi sukupolveksi F. Näin on päästy kuvion 6d mukaiseen tilanteeseen.

Jotta kypsiä sukupolvia ei muodostuisi liikaa, voidaan niitä myös
 20 yhdistää roskankeruun yhteydessä. Yhdistäminen voidaan suorittaa esim. aina silloin, kun kahden sukupolven yhteenlaskettu koko on pienempi kuin tietty ennalta määrätty raja. Kun sukupolvet A ja B kerätään, luodaan uusi kypsä sukupolvi AB'. Ensin käydään taas läpi B:n ja A:n muistojoukot, jolloin huomataan, että solussa 4' on osoitin, joka osoittaa soluun 2. Solu 2 kopioidaan
 25 soluksi 2' sukupolveen AB' ja asetetaan forward-osoitin solusta 2 soluun 2'. Osoitin solusta 4' asetetaan osoittamaan soluun 2'. Tässä vaiheessa havaitaan, että kopioitavassa solussa on osoitin soluun, jota ei ole vielä kopioitu, joten kopiopinoon (ei esitetty kuviossa) lisätään osoitin siihen kohtaan solua 2', josta on osoitin soluun 1. Lisäys suoritetaan, koska molempia sukupolvia
 30 kopioidaan samanaikaisesti (roskankeruun kannalta A ja B ovat sama sukupolvi, jolloin lisäys suoritetaan kopiopinoon).

Kun kopiopino tyhjennetään, saadaan solu 1 kopioitua soluksi 1'. Osoitin solusta 2' asetetaan osoittamaan kopioituun soluun (1').

Tämän jälkeen kirjoitetaan sukupolvi AB' levyille ja vapautetaan su-
 35 kupolvet A ja B keskusmuistista, mutta ei vielä levyiltä. Näin on päästy kuvion 6e mukaiseen tilanteeseen, jossa kaikista kypsistä sukupolvista on kerätty

roskat kertaalleen. Uusissa kypsissä sukupolvissa on sillä välin syntynyt ros-
kia, esim. kuvioden esimerkissä solu 8 on muuttunut roskaksi, mutta nämä
roskat kerätään seuraavilla keräyskerroilla.

Edellä olevasta havaitaan, että välittömästi keräyksen jälkeen kypsä
5 sukupolvi on täsmälleen sama keskusmuistissa ja levyllä, mutta sitä mukaa,
kun juuri kerättyä sukupolvea vanhempia sukupolvia kerätään, päivitetään
nuoremmista sukupolvissa olevat viittaukset osoittamaan kohti vanhempien
sukupolvien solujen uutta paikkaa. Tämä viittausten uudelleen ohjaus tapahtuu
10 keksinnön mukaisesti vain keskusmuistissa, ei levyllä. Levyllä olevassa tieto-
kantakuvassa ovat nuoremmasta vanhempaan sukupolveen olevat osoittimet
siis vanhentuneita, koska ne osoittavat levyllä sellaisiin paikkoihin, jotka on
keskusmuistin puolella jo vapautettu. Kun esim. sukupolvi D' oli kirjoitettu
levylle, käytiin D':ssa olevaa dataa (osoitinarvoja) vielä muuttamassa keskus-
muistissa, mutta ei levyllä. Levyllä olevien tietojen (osoittimien) päivitystä ei
15 haluta tehdä seuraavan (vanhemman) sukupolven keräyksen yhteydessä,
koska juuri tällaiset päivitykset aiheuttavat ylimääräistä levyliikennettä ja ovat
erityisen hitaita, koska ne vaativat pieniä päivityksiä eri kohtiin (kirjoituspaan
toistuvaa siirtelyä). Näin ollen on levyllä olevasta tietokantakuvasta pystyttävä
päättämään se tilanne, joka keskusmuistissa on ollut vikaantumishetkellä.

20 Esillä olevan keksinnön mukainen toipumismekanismi pystyy re-
konstruoimaan ajonaikaiset vanhemmat sukupolvet suorittamalla kerätyn
sukupolven viimeisintä versiota edeltävälle levykopiolle roskankeruun kaltaista
toimintaa, jonka avulla vanhentuneet osoittimet saadaan korjattua oikeiksi.
Toipumisen aikana suoritetaan jokaiselle kerätylle sukupolvelle tällainen ope-
25 raatio alkaen nuorimmasta sukupolvesta kohti vanhempaa, jolloin koko tieto-
kannan tila saadaan lopulta identtiseksi siihen nähden mitä se oli juuri ennen
vikatilannetta. Muistojoukkoja ei kirjoiteta lainkaan levyllä, vaan toipumispro-
sessi osaa päätellä ne itse. Keskusmuistissakin muistojoukot ovat elossa vain
hetken aikaa.

30 Kuviossa 7 on havainnollistettu esimerkkiä edellä kuvatusta ongel-
masta, joka on ratkaistava toipumisprosessissa. Kuvio vastaa muuten kuvion
6e tilannetta, mutta esimerkin havainnollisuuden vuoksi oletetaan, että solut
7...9 ovat sukupolvessa E (levyllä) niin, että solu 8 osoittaa soluun 5 ja solu 9
soluun 6. Esimerkissä oletetaan siis, että E on nuorin kypsä sukupolvi. Edellä
35 kuvatun keruun seurauksena tilanne keskusmuistissa oli ennen vikaantumista
sellainen kuin kuviossa on esitetty yhtenäisillä viivoilla ja levyllä puolestaan

katkoksen jälkeen sellainen kuin on esitetty katkoviivoilla. Sähkökatkoksen jälkeen keskusmuisti on tyhjä, jolloin levyllä olevien tietojen perusteella keskusmuistiin on palautettava em. yhtenäisillä viivoilla esitetty tietokantakuva. Toisin sanoen, levyllä olevassa tietokantakuvassa ovat nuoremasta van-

5 hempaan sukupolveen osoittavat osoittimet vanhentuneita, sillä ne osoittavat sukupolviin, joiden keräystä ei ole suoritettu. Nämä osoittimet tulisi siis päivittää oikeiksi toipumisen yhteydessä. (Huomattakoon, että koska D oli nuorin kerätty sukupolvi, keräys teki vain D:hen ja sitä vanhempiin sukupolviin osoit-

10 tävistä osoittimista vanhentuneita (ei-valideja) ja esim. sukupolvista F ja G lähtevät osoittimet ovat voimassa, koska ne on talletettu kypsäksi sukupolveksi heti keräyksen jälkeen, eivätkä niiden osoittimet ole sen jälkeen muuttunut keskusmuistissakaan.)

Toipuminen alkaa siitä, että tyhjään keskusmuistiin luetaan levyltä sukupolvet A, B, C ja D (eli ko. sukupolvista vastaavat sivut) samoihin paikkoi-

15 hin, joissa ne olivat ennen vikaa. (Levyllä on metadataa, joka kertoo, missä ko. sukupolvien sijainnit.) Kuten edellä esitettiin, sukupolvista A...D ei vielä vapautettu levytä.

Nämä sukupolvet merkitään sellaisiksi, että ne tullaan keräämään (keräys tapahtuu toipumisen yhteydessä ja sen tarkoituksena on rekonstruoida vanhentuneet osoittimet oikeiksi). Huomattakoon tässä yhteydessä, että levyllä olevissa sukupolvissa A...D on vielä ne roskat jäljellä, jotka edellä kerättiin sukupolvista A'...D'. Toipuminen koostuu osaksi datan lukemisesta levytä ja osaksi roskankeraukseen kaltaisesta toiminnasta, jonka yhteydessä rekonstruoidaan muistojoukot sellaisiksi kuin ne olivat keskusmuistissa juuri ennen vikati-

20 lannetta. Kun muistojoukot on saatu oikeaan muotoon, pystytään vanhentuneet osoittimet muuttamaan niin, että ne osoittavat oikeisiin paikkoihin.

Kun sukupolvet A...D on luettu levytä ja merkitty kerättäviksi, luetaan vielä sukupolvi E keskusmuistiin, jolloin keskusmuistissa ollaan kuvion 8a esittämässä tilanteessa. Tämän jälkeen käydään kaikki sukupolven E solut läpi sen toteamiseksi, onko E:stä osoittimia sellaisiin sukupolviin, jotka on merkitty kerättäviksi. Kun tällaisia soluja havaitaan, rekonstruoidaan kyseisen sukupol-

25 ven muistojoukkoa.

Tässä esimerkkitapauksessa havaitaan näin ollen aluksi, että solusta 7 on osoitin soluun 6, jolloin sukupolven D muistojoukkoon RS_D lisätään ensimmäiseksi osoite siihen kohtaan solua 7, josta on osoitin soluun 6. Seuraavaksi D:n muistojoukkoon lisätään samalla tavalla osoitin siihen koh-

30

taan solua 8, josta on osoitin soluun 5 ja viimeiseksi D:n muistojoukkoon lisätään edelleen samalla tavalla osoitin siihen kohtaan solua 9, josta on osoitin soluun 6. Sukupolven D muistojoukko on nyt saatu rekonstruoitua sellaiseksi kuin se oli ennen vikatilannetta. Näin ollaan kuvion 8b mukaisessa tilanteessa.

Tässä vaiheessa luetaan sukupolvi D' levyltä samaan paikkaan kuin missä se oli aikaisemmin ja käydään läpi D' solu solulta forward-osoittimien muodostamiseksi sukupolvesta D sukupolveen D'. Läpikäynti suoritetaan käymällä läpi D:n muistojoukkoa samassa järjestyksessä kuin roskankeruun yhteydessä ennen vikatilannetta. D':n läpikäyntiä varten asetetaan osoitin SP sukupolven ensimmäisen solun alkuun (kuvio 8c). Osoitinta siirretään tämän jälkeen eteenpäin seuraavassa kuvattavalla tavalla. Kun käydään muistojoukon RS_D ensimmäinen alkio läpi, huomataan, että se osoittaa solussa 7 olevaan osoittimeen, joka osoittaa soluun 6 sukupolvea D. Sukupolvea D ei ole forward-osoittimia, koska se luettiin juuri levyltä, joten nyt muodostetaan forward-osoitin sukupolven D' ensimmäiseen soluun. (Solujen järjestys tiedetään aikaisemman roskankeruun perusteella.) Samalla muutetaan solusta 7 löydetty osoitin osoittamaan soluun 6'. Tämän jälkeen viedään osoitinta PT eteenpäin seuraavan solun (5') alkuun (merkitty katkoviivalla kuviossa 8c) ja luetaan muistojoukosta RS_D seuraava alkio. Tämä osoittaa soluun 8, josta on osoitin soluun 5, jolloin muodostetaan forward-osoitin solusta 5 soluun 5'. Samalla muutetaan solusta 8 löydetty osoitin osoittamaan soluun 5'. Tämän jälkeen viedään osoitin PT jälleen eteenpäin yhden solun verran ja luetaan muistojoukosta seuraava alkio. Tämä osoittaa soluun 9, josta on osoitin soluun 6. Nyt havaitaan, että solussa 6 on jo forward-osoitin, jolloin yksinkertaisesti sijoitetaan solun 9 osoittimen arvoksi solun 6 forward-osoittimen arvo. Silloin, kun solusta löydetään forward-osoitin, osoitinta PT ei viedä eteenpäin.

Näin on saatu viimeinenkin sukupolven E sukupolveen D osoittavista osoittimista rekonstruoitua vikaa edeltävään tilaan. Tällä tavoin muutetaan jokainen nuoremman sukupolven (E) osoitin osoittamaan oikeaan vanhemman sukupolven (D') soluun. Päivitys tapahtui rekonstruoimalla ensin nuorimman "kerättävän" sukupolven (D) muistojoukko nuoremman sukupolven avulla ja käymällä tämän jälkeen läpi muistojoukkoa samaan tapaan kuin varsinaisen roskankeräyksen yhteydessä. Sukupolvi D ja sitä vastaavat sivut voidaan tämän jälkeen vapauttaa.

Tämän jälkeen kootaan seuraavaksi samalla tavalla sukupolven C muistojoukko eli käymällä läpi kerätyn sukupolven (D') kaikki solut samalla tavalla kuin edellä tehtiin sukupolvelle E ja päivittämällä vanhempien keräämättömien sukupolvien muistojoukkoja. Kun sukupolven C muistojoukko on
 5 saatu muodostettua, luetaan C' levyltä ja muodostetaan forward-osoittimet sukupolvesta C sukupolveen C' sekä muutetaan D':n sukupolveen C osoittavat osoittimet osoittamaan sukupolveen C'. Tämän jälkeen käydään taas läpi kerätyn sukupolven (C') kaikki solut ja päivitetään vanhempien keräämättömien sukupolvien muistojoukkoja, jne. Kun vastaavat operaatiot on suoritettu
 10 sukupolville B ja A, on oikea tietokantakuva saatu rekonstruoitua.

Edellä kuvatulla tavalla saadaan ajonaikaiset sukupolvet rekonstruoitua "vertailemalla" kerätyn sukupolven viimeisintä ja sitä edeltävää levykopiota keskenään.

Edellä kuvatuissa operaatioissa oletetaan, että järjestelmällä on
 15 joitakin perusominaisuuksia, jotta edellä kuvatut toiminnallisuudet saadaan toteutettua. Ensinnäkin, osoittimet on voitava tunnistaa soluista eli solujen muun sisällön joukosta on pystyttävä löytämään osoittimet (ja tunnistettava forward-osoittimet). Toisaalta on myöskin voitava tunnistaa solurajat eli kunkin solun pituus.

20 Toipumisprosessia varten sukupolvien A...D ei välttämättä tarvitse lukea levyltä keskusmuistiin, jos kaikki osoittimet niitä nuoremmissa sukupolvissa voidaan luetella katsomatta muihin soluihin eli jos solut kuvaavat itsensä.

Koska muistojoukkoihin tehdään lisäyksiä kypsien sukupolvien ke-
 ruun yhteydessä silloin, kun solua kopioitaessa havaitaan, että siitä on osoitin
 25 soluun, joka on vielä keräämättömässä sukupolvessa, ja koska toivuttaessa käydään läpi uusi sukupolvi ja päivitetään vanhempien keräämättömien sukupolvien muistojoukkoja, ovat muistojoukkojen sisällöt kussakin vaiheessa aina samat ennen toipumista ja toivuttaessa. Muistojoukkojen päivitystä ei kuitenkaan tarvitse välttämättä tehdä heti kopioitaessa, vaan se voidaan tehdä
 30 erillisessä läpikäynnissä jälkeenpäin, esim. toivuttaessa. Edellä esitetty tapa on kuitenkin nopeampi.

Oleellista edellä kuvatussa menetelmässä on, että käytäessä läpi muistojoukkoja niissä olevien osoittimien osoittamat solut kopioidaan deterministisiin paikkoihin niin, että solut ovat toipumisen jälkeen samoilla paikoilla
 35 kuin ennen vikaantumista. Periaatteessa on esim. mahdollista aloittaa solujen kopiointi uuteen sukupolven sen lopusta päin, jos muistissa on tieto sukupol-

ven koosta. Vastaavasti voitaisiin uusi sukupolvi käydä läpi lopusta alkuun päin vanhempien keräämättömien sukupolvien muistojoukkojen päivittämiseksi. Muistojoukkojen rekonstruointi voi siis tapahtua useilla tavoilla, kunhan se tapahtuu toipumisen yhteydessä ja ennen sitä toisiaan vastaavilla tavoilla.

- 5 Muistojoukon osoittamien osoittimien muuttaminen osoittamaan mainitun viimeisimmän version soluihin voitaisiin toteuttaa myös esim. siten, että forward-osoittimet talletetaan erilliselle muistialueelle, joka on sukupolven edellisen version (esim. D) mittainen ja jossa forward-osoitin on vastaavassa kohdassa kuin missä se olisi ko. sukupolvessa (D). Tämän ratkaisun etuna on
- 10 se, että sukupolvi pysyy samanlaisena koko roskankeruun ajan, jolloin sitä voidaan käyttää järjestelmissä, joissa useampi kuin yksi prosessori suorittaa roskankeruuta rinnakkain.

- Vaikka keksintöä on edellä selostettu viitaten oheisten piirustusten mukaisiin esimerkkeihin, on selvää, ettei keksintö ole rajoittunut siihen, vaan
- 15 sitä voidaan muunnella oheisissa patenttivaatimuksissa esitetyn keksinnöllisen ajatuksen puitteissa. Menetelmää voidaan esimerkiksi käyttää monissa erilaisissa sovellusympäristöissä. Kuten edellä todettiin, suurin hyöty menetelmästä saavutetaan sellaisessa varmentavassa ympäristössä, jossa reaaliaikaisuus on tärkeää. Em. sovellusalueiden lisäksi keksintöä voidaan hyödyntää esim.
- 20 teollisuuden prosessinvalvonnassa.

Patenttivaatimukset

1. Menetelmä levyvarmennetun tietokannan elvyttämiseksi, jossa menetelmässä

5 - ylläpidetään keskusmuistissa tietokantaa, joka käsittää ensimmäisen sukupolven ja ainakin yhden kypsän sukupolven, jotka sukupolvet sisältävät muistisoluja, joihin on talletettu dataa ja lisäksi osoittimia, jotka muodostavat muistisolujen välisiä viittauksia,

10 - ylläpidetään kypsien sukupolvien alueella keskusmuistissa sukupolvikohtaisia muistojoukkoja, joissa luetellaan sukupolvikohtaisesti niiden osoittimien osoitteet, jotka osoittavat kyseessä olevaan sukupolveen,

- allokoidaan muistia sovellusohjelman käyttöön keskusmuistin ensimmäisen sukupolven alueelta,

15 - kerätään ensimmäisen sukupolven alueella elossa olevat muistisolut ajoittain uudeksi kypsäksi sukupolveksi keskusmuistiin kypsien sukupolvien alueelle,

- suoritetaan kypsien sukupolvien alueella sukupolvittain roskankerauuta, jolloin keruun yhteydessä käydään läpi muistojoukkoa ja kopioidaan elossa olevia muistisoluja muistojoukon osoittamassa järjestyksessä ajallisesti uudempaan kypsään sukupolveen,

20 - tallennetaan kypsä sukupolvi roskankerauun jälkeen erilliseen levymuistiin,

- roskankerauun edetessä kypsien sukupolvien alueella tehdään muutoksia sukupolvien välisiin viittauksiin sellaisessa sukupolvessa, joka on jo talletettu levymuistiin,

25 t u n n e t t u siitä, että

ainakin osa mainituista muutoksista tehdään vain keskusmuistissa, levymuistissa ylläpidetään kypsästä sukupolvesta viimeisimmän levylle talletetun version (D') lisäksi sitä edellistä levylle talletettua versiota (D), ja

30 elvyttäminen suoritetaan mainittujen versioiden avulla (a) rekonstruoimalla mainitun edellisen levylle talletetun version muistojoukko, joka osoittaa ne osoittimet, joista on viittauksia kyseiseen sukupolveen ja (b) muuttamalla muistojoukon osoittamat osoittimet osoittamaan mainitun viimeisimmän version muistisoluihin.

35 2. Patenttivaatimuksen 1 mukainen menetelmä, t u n n e t t u siitä, että elvyttämisen yhteydessä

asetetaan apuosoitin (PT) osoittamaan mainitun viimeisimmän version (D') ensimmäiseen muistisoluun,

käydään läpi muistojoukkoa samassa järjestyksessä kuin roskan-
 ruun yhteydessä, jolloin (i) kun muistojoukon läpikäynnin yhteydessä tullaan
 5 ensimmäistä kertaa tiettyyn muistisoluun mainitussa edellisessä versiossa (D),
 muodostetaan osoitin osoittamaan kyseistä muistisolua vastaavasta muistipaikasta
 apuosoittimen osoittamaan muistisoluun, muutetaan muistojoukon
 osoittama osoitin osoittamaan apuosoittimen osoittamaan muistisoluun ja
 siirretään apuosoitinta muistisolun verran eteenpäin mainitussa viimeisimmäs-
 10 sä versiossa, ja (ii) kun muistojoukon läpikäynnin yhteydessä tullaan uudelleen
 tiettyyn muistisoluun, annetaan muistojoukon osoittamalle osoittimelle kyseistä
 muistisolua vastaavassa muistipaikassa jo olevan osoittimen arvo ja jätetään
 siirtämättä apuosoitinta, ja

käydään läpi kerätyn sukupolven (D') kaikki muistisolut ja päivite-
 15 tään vanhempien keräämättömien sukupolvien muistojoukkoja.

3. Patenttivaatimuksen 2 mukainen menetelmä, t u n n e t t u siitä,
 että kun muistojoukon läpikäynnin yhteydessä tullaan ensimmäistä kertaa
 tiettyyn muistisoluun mainitussa edellisessä versiossa (D), kirjoitetaan mainittu
 osoitin suoraan kyseiseen muistisoluun, jolloin se osoittaa kyseisestä muis-
 20 tisolusta apuosoittimen osoittamaan muistisoluun, jolloin, kun muistojoukon
 läpikäynnin yhteydessä tullaan uudelleen tiettyyn muistisoluun, annetaan
 muistojoukon osoittamalle osoittimelle kyseisessä muistisolussa jo olevan
 osoittimen arvo.

4. Patenttivaatimuksen 1 mukainen menetelmä, t u n n e t t u siitä,
 25 että muistojoukkoja talletetaan keskusmuistiin vain keräämättömien sukupolvi-
 en yhteyteen.

5. Patenttivaatimuksen 4 mukainen menetelmä, t u n n e t t u siitä,
 että kun minkä tahansa sukupolven keruun yhteydessä havaitaan, että kerä-
 tyssä muistisolussa on osoitin muistisoluun, joka on sukupolvessa, joka on
 30 merkitty kerättäväksi, lisätään kyseisen sukupolven muistojoukkoon kyseisen
 osoittimen osoite.

6. Patenttivaatimuksen 1 mukainen menetelmä, t u n n e t t u siitä,
 että roskankeruu kypsien sukupolvien alueella suoritetaan nuorimmista suku-
 polvista kohti vanhempia sukupolvia.

7. Patenttivaatimuksen 6 mukainen menetelmä, t u n n e t t u siitä,
 35 että kypsän sukupolven keruussa

allokoidaan sukupolvesta uusi versio kypsien sukupolvien alueelle, käydään läpi kerättävän sukupolven muistojoukko siten, että muistojoukon osoittamien osoittimien osoittamat muistisolut kopioidaan muistojoukon läpikäyntijärjestyksessä mainittuun uuteen versioon, ja

- 5 käydään läpi muistin juurilohko siten, että ne muistisolut, joihin juurilohkosta on osoittimet kopioidaan mainittuun uuteen versioon.

8. Patenttivaatimuksen 7 mukainen menetelmä, t u n n e t t u siitä, että kun kypsän sukupolven keruun yhteydessä havaitaan, että kopioidussa muistisolussa on osoitin muistisoluun, joka on sukupolvessa, joka on merkitty
10 kerättäväksi, lisätään kyseisen sukupolven muistojoukkoon kyseisen osoittimen osoite.

9. Patenttivaatimuksen 8 mukainen menetelmä, t u n n e t t u siitä, että rosankeruun aikana yhdistetään kaksi sukupolvea yhdeksi sukupolveksi, jos niiden yhteenlaskettu koko on pienempi kuin ennalta määrätty raja.

(57) Tiivistelmä

Keksintö koskee menetelmää levyvarmennetun tietokannan elvyttämiseksi. Keskusmuistissa ylläpidetään tietokantaa, joka käsittää ensimmäisen sukupolven ja ainakin yhden kypsän sukupolven. Sukupolvet sisältävät muistisoluja, joihin on talletettu dataa ja lisäksi osoittimia, jotka muodostavat muistisolujen välisiä viittauksia. Kypsien sukupolvien alueella keskusmuistissa ylläpidetään sukupolvikohtaisia muistojoukkoja. Ensimmäisen sukupolven alueella elossa olevat muistisolut kerätään ajoittain uudeksi kypsäksi sukupolveksi keskusmuistiin kypsien sukupolvien alueelle. Kypsien sukupolvien alueella suoritetaan sukupolvittain roskankeruuta, jossa kopioidaan elossa olevia muistisoluja muistojoukon osoittamassa järjestyksessä ajallisesti uudempaan kypsään sukupolveen. Roskankeruun edetessä kypsien sukupolvien alueella tehdään muutoksia sukupolviin välisiin viittauksiin sellaisessa sukupolvessa, joka on jo talletettu levymuistiin. Järjestelmän tehokkuuden parantamiseksi ainakin osa mainituista muutoksista tehdään vain keskusmuistissa, levymuistissa ylläpidetään kypsästä sukupolvesta viimeisimmän levyllä talletetun version lisäksi sitä edellistä levyllä talletettua versiota, ja elvyttäminen suoritetaan mainittujen versioiden avulla (a) rekonstruoidomalla mainitun edellisen levyllä talletetun version muistojoukko ja (b) muuttamalla muistojoukon osoittamat osoittimet osoittamaan mainitun viimeisimmän version muistisoluihin.

(kuvio 3)

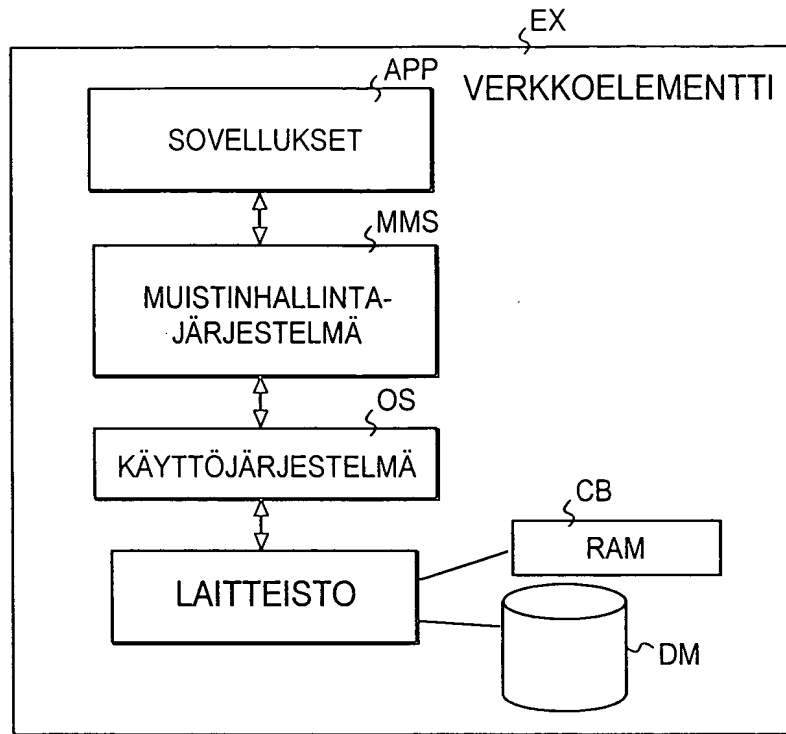

FIG. 1

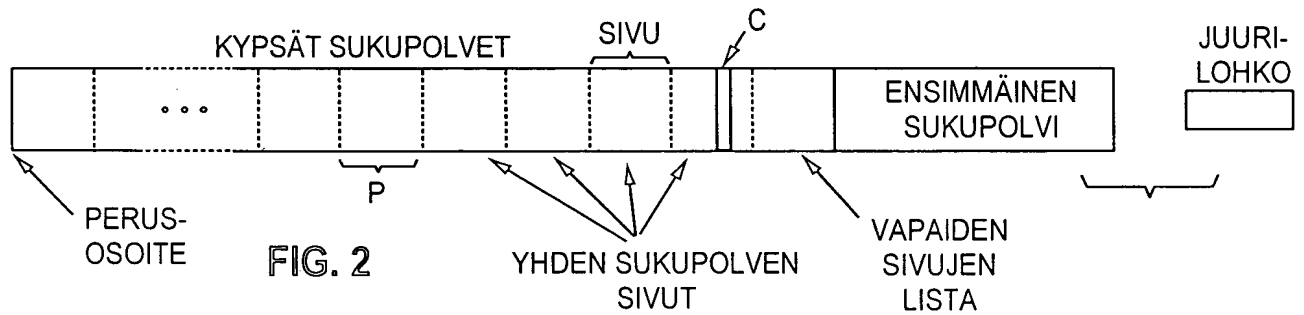

FIG. 2

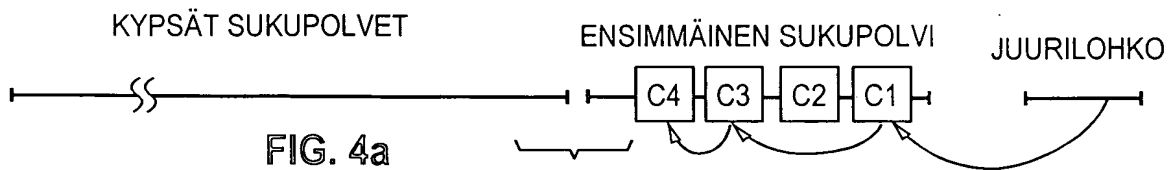

FIG. 4a

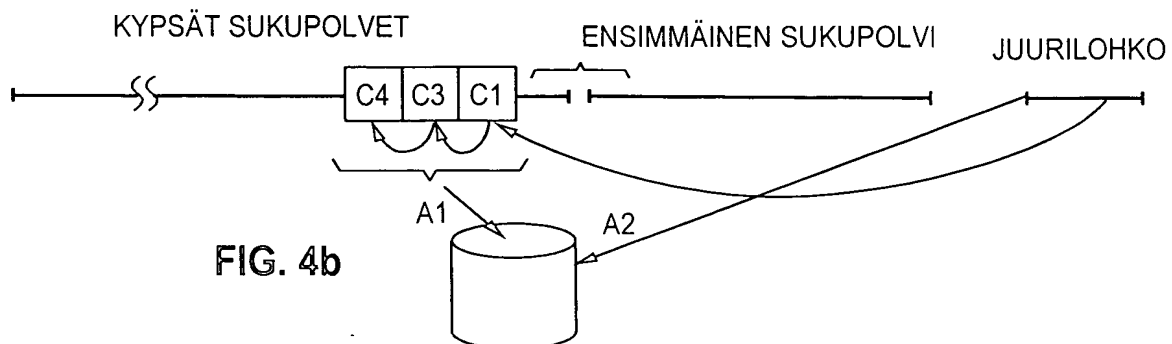

FIG. 4b

